

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei Cravciuc Leydi XXX prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, în cauza penală privind-o pe

Cravciuc Leydi XXX, născută la XXX, originară din XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.01.2019 – 30.05.2019 (prima instanță);
2. 26.06.2019 – 11.09.2019 (instanța de apel);
3. 20.11.2019 – 04.03.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 mai 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpata Cravciuc Leydi XXX a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe un termen de probațiune de 1 an.

Totodată prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata Cravciuc Leydi XXX la data de 28 noiembrie 2018, aproximativ la ora 17:25 min., împreună cu o persoană de gen masculin, identitatea căreia nu a fost stabilită până în prezent de către organul de urmărire penală, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în magazinul ÎCS „Fourchette M” SRL, amplasat pe XXX, mun. Chișinău, pe ascuns au sustras din compartimentul substanțe chimice, treisprezece rezerve de la aparatul de ras de marca „Gillette” în valoare totală de 2945,48 lei și pe care aceasta ulterior le-a ascuns în geanta personală intenționând să iasă din magazin cu bunurile sustrase, fără a plăti pentru acestea la casa magazinului, însă din motive independente de voința lor, nu

și-au realizat intenția până la capăt, fiind stopați de către angajatul serviciului de pază al magazinului, Lambarschi Cristian.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Cravciuc Leydi XXX a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d), Cod penal, furtul – „*tentativă de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea unui prejudiciu considerabil*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1. Avocatul Crotitor Alexei în numele inculpatei Cravciuc Leydi XXX, care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatei să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

Invocând faptul că:

- la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în calcul prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal precum și faptul că inculpata a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, de faptul că aceasta nu este încadrată în câmpul muncii, este în curs de formare a personalității la începutul vieții de adult;

- inculpata a fost de acord să achite amenda în mărime minimă de 650 unități convenționale cu aplicarea reducerii din 364¹ Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea fără modificări a sentinței.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, sentința a fost contestată numai în partea individualizării pedepsei penale.

Referitor la aplicarea pedepsei, instanța de apel a notat că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celei vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a constatat lipsa circumstanțelor agravante în temeiul art. 77 Cod penal, iar ca circumstanțe atenuante în temeiul art. 76 Cod penal a stabilit căința sinceră, totodată, luând în considerare toate circumstanțele cauzei și anume, opinia participanților la proces că, inculpata a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, este fără antecedente penale, a recunoscut vina pe deplin, sincer sa căit în cele săvârșite, la moment nu prezintă pericol social, a conștientizat pericolul faptei comise, instanța de judecată consideră că, corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă fără izolarea reală de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune în baza art. 90 Cod penal, care i-ar da posibilitate să îndreptățească încrederea acordată.

Instanța de apel a reținut că fapta incriminată de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Totodată instanța de apel a subliniat faptul că la aplicarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal „*persoanelor care au atins vârsta de 18 ani dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.*”

Luând în calcul toate împrejurările, instanța de apel a conchis că instanța de fond just a statuat că pentru realizarea scopului pedepsei prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, privind prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpată și pentru reeducarea acesteia, se impunea aplicarea unei pedepse penale cu închisoare în limitele sancțiunii normei încălcate, ținând cont de circumstanțele atenuante și agravante.

Instanța de apel a reținut faptul că reieșind din sancțiunea pentru infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, astfel ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹), art. 81 alin. (3) Cod penal, instanța de fond justificat a aplicat pedeapsa sub formă de 1 (unu) an închisoare, suspendată pe un termen de 1 (unu) ani în baza art. 90 Cod penal, pedeapsă care se încadrează în noile limite stabilite prin reducerea conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹), art. 81 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, ținând cont că inculpata are o vârstă fragedă până la 21 ani, a contribuit activ la stabilirea adevărului, fiind mamă solitară, are la întreținere un copil minor, s-a căit sincer de cele comise, comportamentul inculpatei pe parcursul examinării cauzei penale și anume, că s-a supus de fiecare dată cerințelor legale, prin ce a dat dovadă de sinceritate și de faptul că regretă de cele comise, precum și că a conștientizat urmările ce au loc în rezultatul comiterii infracțiunii, astfel realizându-se scopul pedepsei de corectare și reeducare a inculpatei Cravciuc Leydi XXX.

Astfel, argumentele avocatului Croitor Alexei privind aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă nu au fost reținute de către instanța de apel deoarece această pedeapsa nu va atinge scopul, or inculpata nu este încadrată în câmpul muncii, are la întreținere sa un copil de vârstă fragedă și din declarațiile ultimei aceasta are o situație financiară dificilă.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar:

4.1. Avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei Cravciuc Leydi XXX invocând temeiul de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând motive similare celor enumerate la pct. **2.1.** al prezentei decizii.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept, corect a încadrat acțiunile făptuitorului. Cu referire la pedeapsa aplicată procurorul a menționat că soluția instanței de apel în partea aplicării pedepsei este una corectă, pedeapsa fiind aplicată cu respectarea prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezenta temeiurilor menționate de norma dată.

Colegiul penal constată, că în recursul ordinar declarat a fost invocat temeiul de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, instanța de recurs atestă, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, dar critică decizia instanței de apel numai referitor la stabilirea pedepsei și anume aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei, în locul aplicării sancțiunii pecuniare sub formă de amendă.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurent, Colegiul penal, conchide că, temeiul pentru recurs semnalat de autor, nu este aplicabil în prezenta speță, instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea categoriei, termenului și modului de executare a pedepsei și-a argumentat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 90 Cod penal.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 140-145) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind aplicarea față de inculpata Cravciuc Leydi XXX a prevederilor art. 90 Cod penal și nu a sancțiunii sub formă de amendă, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Având în vedere cele menționate supra, instanța de recurs consideră corectă concluzia instanței de apel prin care față de inculpata Cravciuc Leydi XXX nu s-a aplicat pedeapsa sub formă de amendă invocându-se faptul că *„instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, în situația în care nu s-a confirmat că inculpata este angajată în câmpul muncii, are careva venituri care i-ar permite executarea sancțiunii cu amendă. Dimpotrivă din explicațiile inculpatei rezultă cert că situația financiară a acesteia este dificilă, fiind în imposibilitate să achite amenda doar în cazul în care cuantumul acesteia nu va fi exagerat în raport cu situația sa materială, iar termenul pentru achitarea acesteia va fi stabilit suficient.”*

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că deși sancțiunea sub formă de amendă este cea mai blândă pedeapsă prevăzută de legea penală, aceasta corect nu a fost aplicată în privința inculpatei în speța dată, or aceasta nu avea să asigure atingerea scopului pedepsei penale.

Referitor la motivele invocate de recurent prin care acesta își manifestă dezacordul cu privire la aplicarea pedepsei față de inculpată precum că „pedeapsa aplicată este una prea aspră în raport cu infracțiunea săvârșită”, Colegiul penal reține faptul că, în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel (f.d. 140-145), se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței în privința vinovăției inculpatei și la aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, art. 70 alin. (3¹), art. 81 alin. (3) Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și de faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol, iar conform art. 90 Cod penal a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Totodată Colegiul penal consideră necesar de a specifica faptul că deși recurentul critică pedeapsa aplicată menținută de către instanța de apel, ultima a motivat soluția luând în calcul toate circumstanțele importante prezente în speța dată, aplicând o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, care va asigura corectarea și reeducarea inculpatei Cravciuc Leydi XXX.

7. Analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei Cravciuc Leydi XXX împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, în cauza penală privind-o pe **Cravciuc Leydi XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 aprilie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor